

Nașii au datoria să-și ajute finul în dobândirea tuturor adevărilor creștine necesare pentru mântuirea lui. Este bine ca ei să-i dăruiască cărți sfinte (când este mic, cele mai importante sunt broșurile sau cărțile cu vieți de sfinți povestite pentru copii, o carte de rugăciuni, iar când va fi mai mare, *Noul Testament*, o carte cu învățături despre credința ortodoxă [catehism] și alte cărți duhovnicești pe înțelesul său) să-l ducă în pelerinaj pe la biserici și mănăstiri și să-l aibă în atenție toată viața.

Harul pe care îl primim la Botez se pierde, datorită păcatelor făcute după Botez, potrivit cu gravitatea păcatelor pe care le facem. Restabilirea harului pe care îl pierdem datorită păcatelor pe care le săvârșim se dobândește mai ales prin Taina Pocăinței și a spovedaniei care este ca un Botez deoarece cel ce se pocăiește (adică se căiește din toată inima, se spovedește cu smerenie fără a ascunde vreun păcat, se abține de la păcate și face fapte bune așa cum ne învață *Evangelia*) primește din nou harul dumnezeiesc ajungând la starea pe care a avut-o după săvârșirea Botezului, când omul are sufletul curățit de păcate și luminat de harul lui Dumnezeu. Spovedania are trebuință de o pregătire pentru a ne aminti păcatele făcute.

Fără harul lui Hristos, omul începe să gândească potrivit ispitirii diavolului și să săvârșească păcate. „*Cine săvârșește păcatul*”⁴, spune Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan, „*este de la diavolul*” (1 Ioan cp. 3, vs. 8).

Este bine ca, despre Spovedanie, părinții sau nașii să-l învețe pe copil că: „*atunci când mergem și ne spovedim, simțim împăcarea cu Dumnezeu, vine bucuria înlăuntrul nostru*” (Părintele Porfirie Bairaktaris).

„*Lucrul cel mai bun este să aibă amândoi soții același duhovnic [...] Dacă două lemne vor fi cioplite de doi tâmplari niciodată nu se vor potrivi. În timp ce, dacă vor avea același duhovnic, duhovnicul cioplește umflăturile-slăbiciunile unuia, cioplește și umflăturile celuilalt și astfel se aplanează greutățile [...] Am în vedere perechi care se potriveau, dar nu aveau același duhovnic ca să-i ajute și s-au despărțit. Iar alte perechi au trăit în armonie deoarece au avut același duhovnic. Desigur, atunci când toată familia are același duhovnic, asta este și mai bine. Duhovnicul îi va asculta pe toți și problema ce a apărut o va rezolva potrivit cu situația. Uneori va zori puțin pe tata sau pe mama, alteori îi va chema și pe copii, dacă nu va putea trage concluzii din cele ce îi spun părinții*”.

(Paisie Aghioritul, *Viața de familie*, Editura *Evangelismos* – 2003)

Sfântul Ambrozie de la mănăstirea Optina sfătuia o mamă despre modul cum trebuie să-și pregătească copilul pentru spovedanie, astfel:

„*Înainte de spovedanie, trebuie să-l pregătești cu mare grijă pentru această Taină, atât cât îți stă în putință. Să citească poruncile (cele zece porunci dumnezeiești și cele nouă porunci bisericesti) înainte de spovedanie și să i le explice [...] cuvintele mamei vor avea o înrâurire mai mare asupra lui decât cuvintele unui străin*”.

Celor ce conviețuiesc și sunt amestecați „*fără rostirea cuvintelor sfinte*” de la cununia religioasă (adică trăiesc în concubinaj), fără a fi cununați în biserică, deoarece astfel săvârșesc păcatul desfrânării, nu li se îngăduie, conform canoanelor Bisericii, să participe ca nași de Botez, ca să-și ia asupra lor responsabilitatea pedagogiei după Hristos pentru copilul botezat. Aceștia s-au lepădat de una dintre cele șapte Sfinte Taine ale Bisericii care este Sfânta Taină a Cununii.

„*Nașii trebuie să se roage des pentru finii, ca Dumnezeu [...] să-i țină*

⁴„*Păcatele sunt pricina tuturor relelor. Din pricina păcatelor - supărările, din pricina păcatelor - tulburările, din pricina păcatelor - războaiele, din pricina păcatelor - bolile și toate suferințele greu de vindecat ce vin peste noi*”; „*Un păgân, care păcătuiește este mult mai puțin vinovat ca un creștin, care cade în aceeași greșală*”. (Sfântul Ioan Gură de Aur); „*Vremea de amărăciune ține atât cât ține mândria și celelalte păcate*”; „*Păcatele se înregistrează în codul genetic al fiecăruia*”. (Părintele Arsenie Boca)

pe calea evlaviei și cucerniciei și să nu le îngăduie să rătăcească cu totul de la calea mântuirii. Rugăciunea trebuie adusă cu smerenie Atotștiuturului și Atotputernicului Dumnezeu”. (Sfântul Ambrozie de la Optina)

Părinții și nașul copilului botezat trebuie să se îngrijească să împărtășească adesea pe prunc cu Sfintele lui Hristos Taine (Sfântul Trup și Sfântul Sânge al Domnului nostru Iisus Hristos), că în acest mod va fi mult ocrotit, crescut și binecuvântat de Hristos. După vârsta de 6-7 ani copilul se poate împărtăși dacă este împăcat cu toți, dacă s-a pregătit prin post (după caz) și rugăciune, prin spovedanie și iertarea celor ce i-au greșit.

Atunci când va putea înțelege, să i se spună pe înțelesul lui ce este Sfânta Împărtășanie și că participarea deasă la Sfânta Liturghie este foarte importantă în pregătirea pentru împărtășire. Sfântul Sinod II Ecumenic a stabilit că: „*Cel ce nu merge la Sfânta Liturghie trei duminici una după alta [...] dacă este mirean să fie oprit de la împărtășire*”. Sfinții și marii duhovnici ne învață că: „*Sfânta Liturghie mai ține lumea*” (Părintele Arsenie Boca). Mai târziu trebuie să știe că pregătirea duhovnicească este foarte importantă pentru rămânerea cât mai mult timp a harului Sfintei Împărtășanii în noi după ce ne împărtășim și în ce constă pregătirea.

Este bine ca pentru a se familiariza cu preoții, cu sfintele slujbe și pentru formarea ca buni creștini, copiii să fie duși de mici la biserică. La slujbe copiii trebuie să participe doar potrivit cu răbdarea pe care o au.

Atenție! Nașii trebuie să fie persoane atașate de Biserica Ortodoxă, care participă la sfintele slujbe din duminici și sărbători, se străduiesc să împlinească poruncile dumnezeiești, se spovedesc și se împărtășesc cu evlavie și căință de păcate cu Sfintele lui Hristos Taine.

Rugăciunea nașilor pentru finul de Botez

Doamne, Dumnezeul nostru, Tu Care ne-ai rânduit să fim părinți duhovnicești ai acestui copil, dăruiește-i lui darurile Tale cele bogate. Dăruiește-i lui înțelepciune, dragoste, sănătate trupească și sufletească. Dăruiește-i lui să sporească în virtute, să-și iubească aproapele și să săvârșească numai ce este bineplăcut Ție.

Doamne, noi nu avem pricepere să-l călăuzim cum se cuvine pe drumul credinței. Călăuzește-l pe el ca un bun și iubitor de oameni, iar pe noi luminează-ne să-i putem da sfătuirea potrivită.

Dă-ne, Doamne, să-l iubim cu dragoste curată și sfântă. Să nu căutăm pentru el numai bucurii trupești, care sunt degrab trecătoare, ci să-l ajutăm să agonisească darurile duhovnicești, care nu se vor lua de la el.

Doamne, dacă din lucrarea vrăjmașului⁵ va fi biruit de păcat, atunci să ne luminezi pe noi ca să-l ajutăm să se ridice. Tu l-ai dat în grija noastră, Tu să ne călăuzești cum să-l ajutăm să își revină degrabă.

Ajută-ne, Dumnezeule, ajută-ne. Că Tu ești Cel ce rânduiești mântuirea noastră și Ție slavă Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acest pliant a fost întocmit la Biserica ortodoxă „*Sfântul Apostol Toma*” din Iași (cartierul Alexandru cel Bun) pentru a fi dăruit nașilor, înainte de ziua botezului finului lor sau la botez, mai ales dacă nu cunosc bine *Crezul* și sunt nevoiți să-l citească, dar și tuturor celor care doresc să cunoască mai bine învățăturile Bisericii Ortodoxe. Parantezele au fost adăugate de autorii pliantului. Dacă doriți pliantul în format electronic, vă rugăm să accesați site-ul: www.protopopiatuliasii.iasi.mmb.ro, site-ul: www.bisericianastereadomnului.ro sau să trimiteți un e-mail la adresa: invataturi.ortodoxe@yahoo.com

⁵Cuvintele „*lucrarea vrăjmașului*” se referă la lucrarea diavolului.

Învățături ortodoxe pentru nașii de Botez și pentru părinți

Crezul sau Simbolul credinței

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl Atotfiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.

Și într-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi, în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit, și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi, după Scripturi.

Și S-a Înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și într-un Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Într-ună Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez într-un iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

„Toți avem Sfântul Botez, dar nu știm mai nimic despre el; nu ne-a devenit conștient și puterea cu care să ne biruim firea (să ne biruim firea care ne îndeamnă la păcat și să împlinim poruncile lui Dumnezeu)”.

(Părintele Arsenie Boca – monah și duhovnic cu viață sfântă)

„Părinții care nasc copii și le dăruiesc trupul trebuie să contribuie, pe cât pot, și la renașterea lor duhovnicească [...] toți trebuie să ajutăm, fiecare în felul său, cu exemplul său, pentru renașterea duhovnicească a copiilor, astfel încât și în această viață să trăiască în pace (creștinește), iar în cealaltă viață să meargă în Rai”.

(Paisie Aghioritul, *Viața de familie*, Editura *Evangelismos*)

„Nașterea de copii în vremea de dinainte de creștinism avea ca scop «*umplerea pământului*», pe când căsătoria creștină are ca scop umplerea Bisericii lui Hristos pe pământ și în cer (prin nașterea tuturor copiilor dăruți de Dumnezeu și educarea lor pentru a deveni buni creștini), în concluzie - umplerea Raiului”.

(Sfântul Nicolae Velimirović, *Credința sfinților*, Editura *Sophia*)

„*Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui*”¹, a spus Domnul. Sfântul Vasile cel Mare explică aceste cuvinte astfel: „*Credința (credința dreaptă) și Botezul sunt două condiții ale mântuirii*”. Așadar, trebuie ca și pruncii botezați să dobândească, odată cu trecerea timpului, credința

¹*Sfânta Scriptură, Sfânta Evanghelie după Marcu* capitolul 16, versetul 16.

dreaptă (adică ortodoxă). Dar cum să creadă cineva ceea ce nu știe? Și cum vor ști, dacă nu li s-a spus de către cei care le sunt mai apropiați, adică părinții și nașii? Părinții au o datorie **specială**, să-și educe copiii în „*învățătura și certarea Domnului*” (*Epistola către Efeseni* cp. 6, vs. 4).

„**Credința stă nu numai în a fi botezat în Hristos, ci și a împlini poruncile lui Dumnezeu**” (Sfântul Marcu Ascetul, *Despre Botez, Filocalia*, vol.1). **Educarea și instruirea cea după Hristos a copiilor trebuie neapărat să se facă, deoarece, altfel, Botezul constituie un „act” sec.**

Botezul deschide Împărăția cerurilor celor ce-l primesc, după cuvântul Mântuitorului Iisus Hristos, care a spus: „*De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în Împărăția lui Dumnezeu*” (*Sfânta Evanghelie după Ioan* capitolul 3, versetul 5). De aici rezultă că prin lucrarea văzută a cufundării în apă la Botez are loc și o lucrare nevăzută a Sfântului Duh, prin care are loc o naștere din nou, sau, cum spune Sfântul Pavel, o „*înnoire a vieții*” (*Epistola către Romani* 6, 4; *Ep. către Tit* 3, 5).

Sfântul Apostol Pavel mai arată tot atât de lămurit că Botezul se face spre iertarea păcatelor, iertare care se dă prin curățirea și sfințirea nevăzută a Sfântului Duh (a se citi în *Sfânta Scriptură, Fapte* cp. 2, vs. 38).

Efectul cel mai important al Botezului creștin ortodox este înfierea omului de către Dumnezeu, prin harul Său.

Botezul este cea dintâi dintre cele șapte Sfinte Taine, începutul celor șapte Sfinte Taine ale Bisericii. Prin Botez, omul devine membru al Bisericii, devine mădular al trupului lui Hristos căci Biserica este trupul Lui; este familia lui Dumnezeu născută prin cuvântul, pătimirea și sângele lui Iisus Hristos. Biserica este condusă de El, prin Duhul Sfânt. Hristos a spus despre Biserica Sa: „*porțile iadului nu o vor birui*” (*Matei* cp. 16, vs. 18).

Botezul nu are zile sau ceasuri hotărâte pentru a se săvârși. Dacă la naștere pruncul este firav și există temere că nu va trăi, trebuie să fie botezat imediat, după cum este rânduiala dintotdeauna a Bisericii. Oricare dintre creștinii ortodocși poate săvârși botezul pruncului prin rostirea cuvintelor: *Se botează robul (roaba) lui Dumnezeu* (se spune numele copilului) *în numele Tatălui, Amin, al Fiului, Amin și al Sfântului Duh, Amin.* Moartea copiilor fără a fi botezați este un păcat care apasă greu asupra părinților și a celor care ar fi putut să-i boteze și nu i-au botezat.

Copiii avortați mor nebotezați. Cei care au omorât copii prin avort și cei care au contribuit la săvârșirea de avorturi le-au închis acestora posibilitatea de a fi înfiați de Dumnezeu și luminați de harul dumnezeiesc.

„*Câte mii de embrioni (de copii) mor în fiecare zi! Avortul este un păcat înfricoșător. Este o ucidere, și încă una mare, căci copiii mor nebotezați. Părinții trebuie să înțeleagă că viața începe în clipa zămislirii*”.

(Cuviosul Paisie Aghioritul, *Viața de familie*, Editura *Evanghelistos*)

„*Biserica Ortodoxă ne învață că embrionul are suflet, dăruit de Dumnezeu, din clipa zămislirii lui și avortarea lui este **ucidere de om**, oricând s-ar face avortul*”. (Arhimandritul Epifanie Teodoropulos)

Copiii morți nebotezați cât și copiii omorâți prin avort nu mai pot fi botezați, tot așa cum nu mai pot fi cununate persoanele care au decedat. Nebotezați mor și embrionii (copiii) uciși prin metode contraceptive. Majoritatea metodelor contraceptive împiedică implantarea (nidarea) embrionului pentru a se hrăni și provoacă astfel moartea lui².

²Doar duhovnicul la care se spovedesc cei care au făcut avort, cei care au determinat pe alții să săvârșească avort sau cei care nu au făcut ce puteau pentru a-i opri pe alții să facă avort, poate să dea îndrumări în legătură cu canonul pe care trebuie să îl facă fiecare, potrivit cu căința pentru păcate, dar condiția principală este să se spovedească sincer și să nu mai săvârșescă păcate.

Despre canonul pentru avort, Părintele Arsenie Boca, un mare duhovnic român, călugăr cu viață sfântă, ne învață: „*Acesta este un păcat strigător la cer [...] Ascultați toți: **Sângele lor cere răzburnare** [...] Răzburnarea sângelui văr-*

La Botez sunt prezenți, în chip nevăzut, sfinții Îngeri și cel ce este botezat primește un Înger păzitor pentru a-i purta de grijă toată viața. Dacă cel ce se botează va păzi Botezul curat, cu credința adevărată și cu faptele creștinești, Îngerul îl va duce pe el, la sfârșitul vieții pământești, în Împărăția cerurilor. Îngerul păzitor este „*prietenul ceresc*” pe care ni-l dăruiește Dumnezeu fiecăruia de la Botez și este bine să ne rugăm lui cât mai des.

Trebuie, cu toată puterea și tăria, să ne păstrăm, după Botez, pe noi înșine curați de întinăciuni (de patimi, de păcatele cu gândurile, vorbele sau faptele), ca să nu ne facem iarăși pe noi înșine robi ai păcatului. Sfinții ne învață că: „*...demonii se hrănesc și au putere împotriva noastră din faptele noastre cele rele*” (Sfântul Simeon Noul Teolog).

Când crește mai mare, copilul trebuie să fie învățat cele zece porunci dumnezeiești și cele nouă porunci bisericești date de Sfinții Apostoli și de Sfinții Părinți ai Bisericii. Cele zece porunci dumnezeiești le găsim în *Sfânta Scriptură* - în *Vechiul Testament* și în unele cărți duhovnicești. Apoi, pe măsură ce va crește și va fi capabil să înțeleagă, trebuie să fie îndrumat să citească și poruncile lui Dumnezeu din *Sfintele Evanghelii*³ pe care le găsim în *Noul Testament*. De mare folos este să citim explicațiile și tâlcuirile pe care le-au dat Sfinții poruncilor dumnezeiești și *Evangheliei*.

Este de dorit ca nașii să comunice cu părinții acestuia (cu cumetrii lor) în vederea creșterii și împlinirii vieții duhovnicești a copilului botezat.

De dorit ar fi ca nașii să se spovedească înainte de a participa la Botez.

Ce condiții trebuie să fie îndeplinite pentru primirea Sfântului Botez?

Persoanele care nu au fost botezate când au fost copii și se botează mai târziu, trebuie să se pocăiască (adică să se căiască) sincer de păcatele săvârșite, să-și dorească să aibă o viață creștinească, să-și însușească adevărurile de credință necesare pentru mântuire și să aibă credință ortodoxă.

Copiii mici nu au păcate personale, dar unul din marile foloase ale Botezului este că li se șterge păcatul strămoșesc. Botezul lor se face prin credința nașilor și de aceea nașii trebuie să fie credincioși ortodocși și să cunoască cât este de important pentru mântuire să avem credință ortodoxă. Pentru a fi nași, condiția este ca ei să-și ia angajamentul că vor face ce le stă în putință ca și finii lor să cunoască adevărurile de credință și să crească în evlavie față de Dumnezeu și în credința ortodoxă.

sat se face fără milă [...] Iar dacă vrei să scapi trebuie să pui în loc atâția copii ai altor femei sărace și să-i botezi (sau i-ai în grijă și botezați) și să îngrijești de dânșii ca de copiii tăi, cu îmbrăcăminte, cu încălțăminte, făină, bani de școală, până ce sunt în stare să-și câștige pâinea și ce scoți din copiii tăi, aceeaia să iasă și din aceea. Iar toate necazurile pe care le vei avea în vremea aceasta, fie pentru ei, fie de la ei, să le rabzi pe toate, nădăjduind în mila lui Dumnezeu, că îți va ierta păcatul, căci prin răbdare ispășești păcatul. Iar milostenia, cu osteneală, biruie înaintea judecății (lui Dumnezeu).

Acesta este un cuvânt de mângâiere pentru voi, dar faceți întocmai, căci față de Dumnezeu nu te poți plăti cu minciuni. Și-ți va spune diavolul ca ai dat destul, așa numai să te bage dator, ca să-i fii și lui datornic și să nu-ți plătești față de Dumnezeu datoria. Să înveți pe cele tinere să nu facă și ele așa cum ai făcut tu. Să vă pocăiți (de păcate) și să nu mai păcătuiți. Să alergați la spovedanie curată (completă, sinceră) [...] Nu uitați că postul este poarta (iertării păcatelor), iar patrafirul (spovedania) este ușa (iertării)”.

(Pr. Arsenie Boca, *Ridicarea căsătoriei la înălțimea de Taină*, Ed. Agaton)

³ „*Din cele patru Evanghelii aflăm că toate făgăduințele pe care Dumnezeu le-a făcut oamenilor în Vechiul Testament s-au împlinit și că toate profețiile de la Adam încoace s-au adevărit în persoana lui Iisus Hristos [...] din Evanghelie primim cunoașterea adevărurilor fundamentale ale credinței care se referă la Mântuitorul nostru și la mântuire*”. (Sfântul Nicolae Velimirovici)

De ce mărturisim în credința într-un singur Botez – spunând: „Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor”?

Pentru că, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, este „*un Domn, o credință, un Botez*” (*Epistola către Efeseni* cp. 4, vs. 5) și pentru că, după cum este o singură naștere trupească, tot astfel o singură naștere duhovnicească, printr-un singur Botez. **Botezul nu se poate repeta.** Toți cei care au fost botezați în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh de către un preot sau, în cazurile critice, de un creștin ortodox și se botează din nou, aceștia răstignesc încă o dată pe Hristos, după cum spune dumnezeiescul Apostol Pavel: „*Căci este cu neputință pentru cei ce s-au luminat odată (prin Botez) [...] să se înnoiască iarăși spre pocăință, fiindcă ei răstignesc pentru ei, a doua oară, pe Fiul lui Dumnezeu și-l fac de batjocură* (atunci când se botează a doua oară)” (*Epistola către Evrei* cp. 6, vs. 4-6).

„*Botezul pocăiților* (de tot felul) *este lepădare de primul Botez drept (ortodox) și e păcat*”. (Părintele Arsenie Boca)

Ce sunt nașii? Care e rostul lor la Botez și care sunt datoriile lor față de finii și față de Biserică?

Biserica a hotărât, de la începuturile sale, ca în lucrarea de educare și instruire după învățătura lui Hristos a copiilor care au fost botezați să aibă, ca reprezentant al ei, pe naș pentru a se asigura că acești prunci vor fi într-adevăr învățați credința ortodoxă. Nașii sunt cei care din momentul Botezului îl iau pe copil în grija lor ca părinți duhovnicești și ca răspunzători de mântuirea celor ocrotiți de ei și de aceea trebuie să fie persoane mature duhovnicește. Nașii sunt și reprezentanții preotului, îi țin uneori locul și îl ajută pe preot în lucrarea de educarea a copiilor după învățătura Domnului Hristos. Ei au aceași misiune și atunci când finii lor sunt persoane mature.

La Botezul copiilor mici, nașii fac mărturisirea de credință, lepădarea de diavol și unirea cu Hristos în locul și în numele copilului, dând răspuns preotului care săvârșește Botezul. Preotul pune întrebări de trei ori, astfel: „*Te lepezi de satana și de toate lucrările lui, și de toți slujitorii lui și de toată trufia lui?*” iar nașii răspund de fiecare dată: „*Mă lepăd*”. Apoi, când preotul întrebă iarăși: „*Te-ai lepădat de satana?*”, nașii răspund la fiecare întrebare în locul copilului: „*M-am lepădat*”. Preotul se adresează din nou către nași de trei ori: „*Te unești cu Hristos?*” și aceștia răspund: „*Mă unesc cu Hristos*”. Astfel nașii răspund și la celelalte întrebări.

Ei sunt părinții sufletești ai pruncului, „*părinți duhovnicești*”, născându-l pentru viața cea nouă (adică viața creștină), în Duhul Sfânt, așa cum părinții l-au născut pentru viața cea trupească. Sunt totodată garanți ai acestuia în fața lui Dumnezeu și a Bisericii, care este Așezământ și Instituție Sfântă întemeiată de Mântuitorul Iisus Hristos pentru mântuirea noastră, cheazășuind că pruncul va fi crescut în credința creștină ortodoxă și că va fi ajutat să devină un bun credincios. S-au văzut cazuri când părinții trupești au ales ca nași pentru copiii lor oameni fără frică de Dumnezeu (fără respect față de Dumnezeu, fără evlavie) din motive omenești, nădăjduind de la dânșii ceva din cele lumești (nume bun, bani, influență...?).

Cel ce hulește pe Dumnezeu sau nu îndeplinește nici cele mai elementare condiții pentru a fi naș, ar putea să învețe pe fin credința ortodoxă?

Preotul are, conform regulilor care au fost stabilite de la începuturile Bisericii, un cuvânt hotărâtor în alegerea nașilor. Preotul are dreptul să pretindă să fie nași, pentru marea lucrare a educării și instruirii după Hristos a pruncului, persoane care să inspire încredere și lui și părinților.

Este de dorit ca, înainte de Botez, nașii să aibă o discuție cu preotul care va oficia Botezul pentru anumite lămuriri în legătură cu Taina Botezului. Preotul are, conform canoanelor Bisericii, datoria să verifice dacă nașii cunosc adevărurile credinței ortodoxe (dogmele și morala).